

Mire, i no només això, acatem sentències i les complim, per això les apliquem per exemple en la resolució de les estades a l'estranger.

Però no només això, no només això, sinó que n'hi ha 110.000 persones que tenen beca menjador, n'hi ha 300.000 que no passaran l'estiu pensant d'on han d'estalviar per a comprar-se els llibres.

I no només això, ¿sap què passa? Que n'hi ha 4.000 treballadors i treballadores més que començaran el curs i que saben que quan acaben cobraran juliol i agost.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyor José Juan Zaplana.

El senyor Zaplana López:

Señor presidente, mantiene usted a una *consellera* que aprobó el sistema de financiación que ahora ustedes mismos demonizan, que luego votó «no es no» y ahora es capaz de hacer lo que haga falta en tal de no dejar de salir en la foto y que esconde millones de euros en los cajones, ¡los esconde!, porque si lo sabemos no es gracias a ella, ella los esconde.

Y el problema sigue con recortes, usted dijo que no los haría su gobierno y le miente a usted, señor presidente. En 2016, la *consellera* cerró 3.043 camas durante el verano; este año, 155 más, 3.117, con un presupuesto de 170 millones de euros más. El personal sanitario avisa: se van a saturar las urgencias, no hay pediatras, se va a incrementar la lista de espera por encima de las 67.500 personas que hay ahora mismo, y su *consellera* trata a las mujeres como sardinas en lata, señor presidente.

Mucho diccionario y nula gestión, lo peor es atacar a los que están manteniendo este sistema. Pese a ella, destrucción de puestos de trabajo, recortes, empleo fijo por eventuales, fuga de profesionales, congelaciones y bajas salariales, señor presidente.

Solamente una pregunta, ¿hasta cuándo va a mantener a la *consellera* Montón al frente de la sanidad pública? (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Zaplana. (*Remors*)

La consellera de sanitat li contestarà, i escoltem amb silenci la intervenció, la resposta de la consellera.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Bueno, pedirle que sepa algo de medicina quizá es tarde a estas alturas de la vida, pero que tenga algo de rigor en cuanto a la gestión sanitaria sería interesante.

Usted habla de 3.000 camas cerradas y esto no es cierto. En la sanidad pública valenciana hay en torno a unas 10.000 camas. Como ha dicho el *president*, en julio están abiertas el 91%; en agosto, el 85%, casi el 86%; y en septiembre, el 90%. Es decir, vemos que en torno a un 10% están cerradas cada año. Por tanto, es el 10%, no pueden ustedes sumar y hacer que es el 30%.

Pero, si quieren, esta bonita manera de sumar, les puedo recordar que el Partido Popular con esa manera de sumar cerraba 4.618 camas.

Así que, no hay recortes, hay más contratos que nunca, en concreto el 7,1% de momento de presupuesto para el verano. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyories, passariem a la següent pregunta de control, la que formula el Grup Parlamentari Compromís. (*Remors*)

Té la paraula el síndic, senyor Fran Ferri, al qual escoltem amb atenció la pregunta que va a formular.

Senyories, escoltem el síndic de Compromís.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, jo entenc que alguns i algunes tenen molta obsessió en Compromís, fins i tot des de Gènova ja diuen per ahí –i apareix en els mitjans de comunicació– que volen ser la Compromís del Partit Popular, però jo li dic una cosa a la senyora Bonig: si no la deixen ser candidata que no vinga a tocar a la porta de Compromís perquè nosaltres no farem com el PP amb Blasco, no la deixarem entrar. (*Aplaudiments*)

Senyor president, des de Compromís en esta ocasió volem saber les conclusions del treball realitzat la setmana passada en la Comissió del Comitè de les Regions de la Unió Europea on es va presentar l'informe «El futur del mecanisme Connectar Europa» per a impulsar el corredor mediterrani. Parlem d'un informe que es va aprovar quasi per unanimitat dimecres de la setmana passada, a Brussel·les, coordinat pel secretari autonòmic Josep Vicent Boira, nomenat expert per esta comissió, i jo puc imaginar-me com de satisfets deuen sentir-se vostés després que s'aprovara dimecres passat a Brussel·les, anar a Europa, anar al Comitè de les Regions, defensar com a ponent una iniciativa coordinada des del nostre país i que isca aprovada quasi per unanimitat. Això parla molt i molt bé del rigor amb què treballa el seu Consell.

Amb el govern del PP, amb el govern de «todos a la cárcel», el que teníem des d'Europa eren moltes milionaris per les magarrufes i la nefasta gestió que encara estem pagant hui els valencians i les valencianes; en canvi, ara, amb el govern del botànic en lloc de multes el que fem és traslladar a Europa propostes de vertebració social, territorial, econòmiques, i això és molt positiu. ¡Ausades com es nota el canvi!

En este informe, a més, ens consta que s'incorporen molts punts que ens beneficien als valencians, als nostres interessos. És molt important quan s'acorda que la UE vetllarà perquè els corredors mediterranis estiguen en els plans estatals d'infraestructures, perquè ja saben què passa quan deixem en mans de l'estat esta gestió: els diners del corredor mediterrani acaben en el corredor central, o els diners del corredor mediterrani acaben en «Aves» que comencen a Madrid i acaben en estacions fantasmes sense cap viatger.

Però per això agraïm, també, que s'haja introduït el concepte de «major capacitat de decisió i participació de les comunitats autònomes» perquè alguns quan pensen en Espanya pensen en la gran Madrid o en la Madrid ampliada; nosaltres el que volem és que n'hi haja una visió d'estat però de tot l'estat.

Per això també és important que es preste especial atenció a la dimensió exterior d'Europa al Mediterrani perquè és fonamental connectar els nostres ports, les nostres empreses, donar eixida ràpida a les nostres mercaderies, les nostres exportacions, volem ser competitius en organització i logística, en operacions, no en salaris.

Quan es proposa una major atenció als ports, al tràfic marítim i autopistes del mar, des del nostre país estem molt ben situats, estem en eixa centralitat per a ser beneficiaris. També hem aconseguit col·locar l'agenda urbana a les prioritats europees, el corredor mediterrani, són més que quatre vies, són estacions, són accessibilitat per a les persones, per a les empreses. És importantíssim que s'incorpore esta dimensió.

Perquè necessitem també passos, túnels passants a les nostres ciutats com passa en altres territoris de l'estat, volem un parc central de València com també volem l'impuls a l'eix Mediterrani-Cantàbric a través de la línia Saragossa-Sagunt-Bilbao, per això és molt important que s'haja introduït una referència extensa a la importància de les connexions naturals interterritorials. Però si una cosa és destacable del que s'ha aconseguit és la petició de més fons per a corredors i recordar a l'estat que els corredors han d'estar acabats en el 2030, i és que a la marxa que anem i a la marxa que va el govern central ni al 2030 ni al 2040.

Esta setmana, el ministre va vindre ací a fer un anunci, es nota la pressió social, ja es nota, es nota que muntar un *pollo* funciona ¡i més que muntarem!, però no volem anuncis, volem estacions, volem trens, volem vies, això és el que volem.

Estes conclusions volen dir moltes coses però principalment és que si Espanya vol complir amb la Unió Europea ha de canviar moltes coses, ha d'invertir el que toca, ha d'invertir amb el corredor mediterrani però el que passa vertaderament pel Mediterrani.

Senyor president, n'hi ha qui esta setmana passada ha oferit pactes al Consell. Per a nosaltres això és un autèntic exercici de *postureig* polític perquè per al tema d'inversions, per

al tema del corredor mediterrani no calen pactes, ¡ja teníem un pacte!, ¡teníem una declaració institucional signada per unanimitat en estes Corts!, una declaració institucional amb el rebuig més absolut als pressuposts generals de l'estat que, a més, ens instava a iniciar accions per a revertir-ho, signada per la senyora Isabel Bonig.

¿Quantes esmenes ha presentat el Grup Parlamentari Popular i Ciudadanos a Madrid per al corredor mediterrani? ¡Zero! ¿Quin valor té la seua signatura? ¡Cap! No ens podem fiar del govern central, no ens podem fiar dels diputats i diputades del Partit Popular i Ciudadanos a Madrid. *Pacta sunt servanda*, els pactes obliguen.

Per això, és important que anem a Europa, per això és important, senyor president, que vosté ens explique quines són les conclusions d'este treball a Europa.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

El president del Consell li contestarà.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Com vosté ha esmentat, la setmana passada vaig tindre l'honor de presentar com a ponent el dictamen del Comitè de les Regions sobre l'evolució de les xarxes intereuropees de ferrocarril, el conegut com «mecanisme Connectar Europa».

Deixe'm que agraisca, en primer lloc, el treball desenvolupat tant pel secretari autonòmic d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori com del delegat del Consell a la Unió Europea, junt amb els tècnics del Comitè de les Regions van coordinar els treballs que han permès definir la posició d'este organisme consultiu de la Comissió Europea en una matèria tan important per al futur del nostre país com són les infraestructures ferroviàries, i han fet una gran tasca. La demostració –com vosté bé deia– d'eixe bon treball és que sols tinguérem una abstenció i un vot en contra. Això fou a la Comissió de Política de Cohesió Territorial i Pressupostos, a octubre, el 10 d'octubre serà en el plenari. Un dictamen que tenia un primer gran objectiu, i era analitzar la política d'inversió que estava fent la unió en diferents infraestructures ferroviàries intraeuropees i emetre una sèrie de recomanacions.

I n'hi ha una qüestió que és molt important a Europa –que vosté feia referència i que el president Juncker, ell ja també em va comentar–, i és que les regions van a ser fonamentals en el futur d'Europa, i això s'arplega clarament en l'informe.

La conclusió fonamental és que la necessitat és absoluta d'incrementar el pressupost que destina la comissió a este tipus

de xarxes, un increment fonamental per a acabar amb els terminis previstos unes obres que estan –com vosté diu– molt endarrerides. Les pèrdues per a l'economia europea de la no existència d'estes connexions són molt més superiors que el cost de la construcció. Per tant, és obvi que cal accelerar les obres.

Però el dictamen va més enllà i fixa una sèrie de criteris i recomanacions a la comissió sobre quina ha de ser la seua estratègia inversora en este terreny. I ací és on estan les claus de l'informe que afecta al corredor mediterrani, n'hi ha sis idees principals.

Primera. El dictamen expressa que la Unió Europea vetlarà per a incorporar els corredors als plans dels estats. Foment, per tant, haurà d'assumir com una prioritat real el corredor mediterrani, és a dir, l'Estat espanyol ha d'invertir en el nostre corredor en consonància amb allò que invertix Europa, no com ara, fins ara, que invertix la unió en el litoral mentre el govern en els trams de la xarxa radial.

Segona. S'assumix la necessitat d'una atenció especial en zones perifèriques, entre elles el Mediterrani com a zona de condició estratègica amb altres continents, i molt especialment amb Àfrica.

Es reclama, en tercer lloc, homogeneïtzar a tot Europa les característiques tècniques dels corredors. Per cert, celebrem que el govern haja rectificat –molt tard– i recupere el projecte que ja estava plantejat en el seu moment de la doble plataforma Castelló-València, ens podríem haver estalviat molts anys d'espera i moltes molèsties a eixes més de 10.000 persones que cada dia van en rodalies de València a Castelló.

És, en definitiva, un triomf –com vosté deia– dels valencians que han fet canviar d'opinió al govern però ara cal estar vigilants perquè els terminis es poden endarrerir indefinidament. Però, a més a més, és necessari ja accelerar unes obres que estan pràcticament acabades i que podien estar en funcionament a l'any que ve, si es volguera, que és la connexió València-Alacant.

En quart lloc, s'ha incorporat al dictamen l'agenda urbana dels nodes urbanes perquè es consideren prioritats europees. Vosté ha fet referència, efectivament, a ciutats com València, als problemes del túnel de Serreria. Tot això és necessari que figure també com a objecte de finançament.

En cinqué lloc, el dictamen sol·licita l'augment de subvencions per a actuacions en ports, transport marítim i connexions multimodals. Ahí ens juguem una gran part del nostre futur estratègic. Cal enllaçar amb les autopistes del mar, avançar en projectes de primera i última milla com son les accions ferroviàries a Castelló, Sagunt o Alacant.

I sisé, d'altra banda, el dictamen reclama que es pare atenció a trams que tenen una connexió natural amb la xarxa de corredors i fa referència a l'eix Sagunt-Saragossa-Bilbao, en eixe sentit.

Senyor Ferri, com vosté sap, un informe d'estes característiques no se centra exclusivament en un territori, té una mirada general, nosaltres volem participar amb Europa d'una nova manera, volem aconseguir una nova relació amb Europa basada en el respecte i basada també en la

participació perquè volem contribuir a cohesionar l'Europa econòmica i social.

Hem canviat la política de relacions de la Comunitat Valenciana i Europa –vosté ha fet referència–, ací va haver-hi una mena de *brexit* que no es va notar massa però la va haver-hi, van llevar fins i tot les banderes, ara es tracta d'encetar una nova relació de confiança, i això ho fem amb les visites als comissaris, amb la presidència de l'intergrup del sector automòbil i amb tot allò que faça possible que tinguem una altra vegada credibilitat a Europa.

Eixe és un element fonamental per al nostre futur.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Passaríem, seguidament, a la següent pregunta de control, ara la que formula el Grup Parlamentari Podemos-Podem.

El síndic d'este, senyor Montiel, té vosté la paraula.

El senyor Montiel Márquez:

Moltes gràcies, president.

Senyor president, done per reproduïda la pregunta.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Li contestarà el president a la pregunta (*soroll de papers*) que el seu grup ha formulat.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Com vosté sap, una de les grans i greus hipoteques que ens trobarem fa dos anys va ser la hipoteca administrativa: una administració desmoralitzada, antiquada, oxidada.

La pèrdua d'empleats en l'administració per la sequera de convocatòries i les restriccions marcades pel govern central han deteriorat greument les nostres plantilles. Som la comunitat autònoma amb menys personal públic per habitant: 2,4 empleats per cada cent.

Des de gener de 2008 fins ara La Generalitat ha perdut 5.107 llocs de treball: una retallada del 30% de recursos humans.

La nostra és una administració que en els últims anys ha funcionat gràcies exclusivament a la professionalitat de tots els seus integrants, alguns dels quals han patit i estan patint encara massa.